

[Pelle Voigt]

ne traktat meget vel kan føre til, at alle disse ting bliver sat i værk. Men jeg har ikke sagt, at det automatisk . . . – og at vi ville være forpligtet til . . . osv. osv. Dette er naturligvis politik.

Men jeg erindrer hr. Kent Kirk – i hvert fald nogle konservative – siddende på møder og sige, at vi havde misforstået Traktaten, at vi ikke var bundet af nogen af de ting, som modstanderne forestillede sig, og at vores fortolkning var forkert. Det er jo det, som Helmut Kohl og John Major nu bagatelliserer Edinburgh-afgørelsen ved også at påpege.

Må jeg så stille hr. Kent Kirk et direkte spørgsmål? Hr. Kent Kirk siger: Det er ikke rigtigt, at England vil undlade at ratificere, hvis Danmark stemmer nej den 18. maj.

Jeg har indtil dette øjeblik levet i den vildfarelse, at vi har en sådan garanti fra hr. Kent Kirks britiske partifælle, den britiske udenrigsminister, Douglas Hurd, som har sagt dette ganske klart. Jeg vil gerne have, at hr. Kent Kirk enten fortæller mig, at det er forkert, at udenrigsminister Douglas Hurd har sagt sådan, eller at hr. Kent Kirk kommer herop og fortæller os, at det skal vi ikke tro på, for ham Douglas Hurd han siger så meget.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Hr. Kent Kirk behøver ikke at blive så bekymret for, hvad Douglas Hurd har sagt i England, for han er såmænd ikke den eneste, der har sagt det. Det er der mange af de andre konservative der har sagt ikke blot til deres egne parlamentsmedlemmer i England, men sandelig også til os andre, når vi har været ovre og snakke med dem. Betingelsen for at få det igennem ved anden behandling var, at man lovede, at hvis danskerne ikke ratificerede, ville England heller ikke ratificere. Jeg kan se, hr. Kent Kirk ryster på hovedet, men det kunne være, hr. Kent Kirk skulle snakke lidt med de engelske parlamentarikere, for det er faktisk sådan, og jeg tror på, at i hvert fald i England ved man, hvad en gentlemanaftale betyder.

Fru Charlotte Antonsen siger, at de andre lande jo bare kan melde sig ud af EF og startede det hele forfra igen – fru Charlotte Antonsen er dog så realistisk at mene, at der skal 12 underskrifter til for at lave ændringer i Romtraktaten – men tror fru Charlotte Antonsen, at Frankrig vil gøre det efter det sidste valg? Så vidt jeg

kan bedømme, giver i hvert fald den første runde af det franske valg et rimelig stort flertal – og så har jeg ikke overdrevet – til en noget mere konservativ linie i det franske parlament fra næste uge, så jeg tror, jeg tør give en garanti for, at det vil de ikke gøre. Der vil være et flertal i det franske parlament, som i virkeligheden gerne ville have haft det rigtige, det virkelige EF til at fungere, det EF med det indre marked, der startede 1. januar i år.

Derfor tror jeg, at man skal til at prøve på at få tingene ned på det plan, hvor de hører til. Dette drejer sig primært om, hvordan danskerne opfatter det: om det skal være EF eller det skal være en europæisk union.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg takker for hr. Pelle Voigts indrømmelse. Så vil jeg bede hr. Pelle Voigt om i de kommende måneder og indtil den 18. maj at gå ud og fortælle befolkningen, at med Edinburgh-afgørelsen ligger det nu fast, at Danmark ikke kan tvinges ind i en fælles forsvarspolitik, at Danmark ikke kan tvinges ind i den tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union, i det retlige samarbejde osv. Så har vi da trods alt vundet noget her i dag i den debat, vi har, for det er jo en kendsgerning, og det indrømmer hr. Pelle Voigt nu. Det er slået fast med sytommersøm, at det kan Danmark ikke.

Til hr. Pelle Voigt og fru Annette Just vedrørende Storbritannien:

Jeg har også talt med engelske parlamentarikere, og det, som John Major alene har lovet, var, at man ville udskyde tredjebehandlingen af den engelske ratificering til efter den danske folkeafstemning. Det er det eneste, der er lovet, og jeg har også engelske konservative EF-modstanderes ord for, at når man kommer til tredjebehandlingen, vil store dele af det konservative regeringsparti finde sammen med labour, de liberale og socialdemokraterne om at ratificere Maastricht-traktaten. Så hvis man forsøger at bilde den danske befolkning ind, at det store Storbritannien ville benytte en afstemning i Danmark til at afgøre Storbritanniens skæbne i forhold til det øvrige Europa, så bilder man befolkningen noget forkert ind. Storbritannien og det store flertal i det britiske Underhus plus i det britiske Overhus ønsker at deltage i den udvikling, som vi også gerne skulle være med i.